

Le nekatere pomote tu omenjamo. Franc Bilec, (str. 38.) ni umrl l. 1841., temveč l. 1824. Metelko je umrl 27. dec. l. 1860., ne pa 29. decembra, kakor čitamo med popravki. O Šmigavcu pisatelju menda ni bilo znano, kdaj je umrl (str. 183); dan smrti njegove je 14. avg. l. 1829. Potočnik je umrl 20. jun. l. 1872., ne pa l. 1877. (str. 144). Sestavljal je Pratiko skoro 50 let, ne pa le za l. 1847. zložil neko pesmico. Na letnice rojstva in smrti je treba tem bolj paziti, ker se po tej knjigi utegnejo pomote zatresti v druge spise in tako bo nastala po nepotrebnem velika zmešnjava.

Med možmi, ki so uplivali na duševno probujenje slovenskega naroda, smel bi se (str. 39.) poleg J. A. Zupančiča navesti Nikolaj Ignacij Lipič, rodom Ljubljčan (l. 1746.—1817.). Bil je navdušen Slovenec, ki je na tistem mnogo storil v duševni napredek svojih rojakov; največ po njegovem trudu je bila v Celju ustanovljena gimnazija.

Med časniki, ki so prinašali slovenske pesmi v nemških prevodih, moral bi se imenovati zlasti domači list „Carniolia“, pri katerem so ok. l. 1840. sodelovali kranjski Nemci in Slovenci, in ki je (leta 1839.—1843.) prinesel par Prešernovih in več narodnih iz Koritkove zbirke ponemčenih.

O Valentinu Staniču (str. 204.) bi se smelo omeniti, da je bil jeden izmed prvih slovenskih turistov. K slovenskim prisegam iz leta 1785.

(str. 276.) smela bi se dostaviti prisega iz l. 1735., katero je priobčil „Dom in Svet“ leta 1890., stran 192.

Med knjigami brez pisateljevega imena naštevajo se nekatere, katerih pisatelj je znan. Na primer Veritijevo „Življenje svetnikov“ (str. 272.) je omenjeno že na str. 173. in 246. Čemu torej iz nova tukaj? Bohinčevo „Družba vernega človeka z Bogom“ (str. 273.) navaja že na str. 172. „Duhovno vojsko“ in „P. Karla razgovor“ str. 272. je poslovenil J. M. t. j. Jernej Medved (Jezičnik, XXV. str. 22.); torej bi se moralo to navesti v prvi prilogi. Knjiga „Škrinja nebeških Zaklad“ je zagledala beli dan l. 1837. (str. 273).

Dostaviti moramo še, da v tem zvezku pogrešamo mnogih pisateljev, katere bomo morda zasledili v tretjem zvezku, a bi se že v tem morali obdelati n. pr. Jernej Bostijančič, Simon Klančnik, A. Pekec, J. Stroj, Fr. Pirc, Luka Dolinar, Jurij Grabrijan, Jakob Krašna, Jakob Košar, J. Medved, o Ecehiel Sullak, Jož. Žemlja, A. Šerf, G. Švab in drugi. Zlasti se nam zdi čudno, da Jož. Žemlje (l. 1805.—1843.) ne omenja med „Čbeličarji“ (Jezičnik, XIX. stran 1—10), ker je zelo znan po pesmi „Sedem sinov“ in po poslovenjeni „Jeka od Balkana“. Ne manj znamenita v dōbi pred l. 1848. sta zlasti Pirc po svojem „Vrtnarju“ in Dolinar po svojih pesmih. *Jož. Benkovič.*

Razne stvari.

Nove nade za bodočnost. Električna nam obeta zopet, da nas iznenadi. Doslej je bilo potrebno za električno svetlobo ali drugačno delo premeniti oglje — premog v gorkoto, iz gorkote se nareja mehansko gibanje, iz gibanja šele se nam zasveti luč. Koliko pa se na tej dolgi poti izgubi! Ako rečemo, da ima n. pr. 1 kgr oglja sto delov moči, izgubi se jih od teh devetdeset delov, samo deset delov pride v porabo. Kako vse drugače bi bilo, ko bi se dala vsa (kemijska) sila, ki je v premogu, premeniti kar naravnost v elektriko!

Ako nas poročila ne varajo, storili so umni možje, zlasti dr. A. Coehn, na tej poti prvi korak. Ta je sestavil galvanski element iz oglja in svinčenega nadoksida; trdijo, da je prav raben element, ker je njegov tok dokaj močan in trajen. — Upamo, da bomo kmalu poročali še več o tej izumitvi, ki bo — ako se obnese —

neizmerno premenila vse naše sedanje stroje, zlasti pa bo parne stroje vrgla med staro šaro. Bog daj!

Novo delo Al. Gangl-a. Naš umetnik je

dovršil za spominik na grob pokojne blage gospe Murnikove diven relief. Kaže nam ta-le prizor: Ob grobnem kamenu, nad katerim se vspanja drevo — podoba življenja —, plakata zapuščen starec in mlada deklica, plakata za svojo dobrotnico. Ob vzvišenem grobnem kamenu pa lahno plava angel, z desnico kažoč kvišku — k nebesom. — Poskušali bomo objaviti sliko tega kipa.

Luka Jeran. Danes podajemo malo sliko pokojnikovo, ki je precēj dobro zadeta. Žal, da nismo mogli napraviti večje. Bodi v spomin njegovim prijateljem in častilcem!

Slovanska knjižnica je dospela s Kumičičevo povestjo „Preko morja“ do 50. in 51. zvezka. Poslovenil jo je A. Z. Lovanski.

Luka Jeran.